

פרשת כי תבוא פרק כו-כו: סוף נאום המצוות ותחילת נאום הברית עמוד א: מבנה הפרק

א והיה, כי-תבוא אל-הארץ, אשר ה' א-להיך, נתן לך נחלה; וירשתה, וישבת בה. ב ולקחת מראשית כל-פרי האדמה, אשר תביא מארצך אשר ה' א-להיך נתן לך-ושמרת בטנא; והלכת, אל-המקום, אשר יבחר ה' א-להיך, לשכן שמו שם. ג ובאת, אל-הכהן, אשר יהיה, בנמים ההם; ואמרת אליו, הגדתי היום לה' א-להיך, כי-באתי אל-הארץ, אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו. ד ולקח הכהן הטנא, מידך; והניחו-לפני, מזבח ה' א-להיך. ה וענית ואמרת לפני ה' א-להיך, ארמי אבד אבי, וירד מצרומה, ויגר שם במתי מעט; ויהי-שם, לגוי גדול עצום ורב. ו וירעו אתנו המצרים, ויענונו; ויתנו עלינו, עבדה קשה. ז ונצעק, אל-ה' א-להי אבותינו; וישמע ה' את-קלנו, וירא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחצנו. ח ויוצאנו ה', ממצרים, ביז חזקה ובזרע נטויה, ובמרא גדל-ובאותות, ובמפתים. ט ויבאנו, אל-המקום הזה; ויתן-לנו את-הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש. י ועתה, הנה הבאתי את-ראשית פרי האדמה, אשר-נתתה לי, ה'; והנחתו, לפני ה' א-להיך, והשתחוית, לפני ה' א-להיך. יא ושמחת בכל-הטוב, אשר נתן-לך ה' א-להיך-ולביתך: אתה, והלוי, והגר, אשר בקרבך. יב כי תכלה לעשר את-כל-מעשר תבואתך, בשנה השליש-שנת המעשר: ונתתה ללוי, לגר ליתום ולא למנה, ואכלו בשעריך, ושבעו. יג ואמרת לפני ה' א-להיך בערתי הקדש מן-הבית, וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנה, ככל-מצותך, אשר צויתני: לא-עברתי ממצותיך, ולא שכחתי. יד לא-אכלתי באני ממנו, ולא-בערתי ממנו בטמא, ולא-נתתי ממנו, למת; שמעתי, בקול ה' א-להי-עשיתי, ככל אשר צויתני. טו השקיפה ממעון קדשך מן-השמים, וברך את-עמך את-ישראל, ואת האדמה, אשר נתתה לנו-כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש. טז היום הזה, ה' א-להיך מצוה לעשות את-החקים האלה-ואת-המשפטים; ושמרת ועשית אותם, בכל-לבבך ובכל-נפשך. יז את-ה' האמרת, היום: להיות לך לא-להים וללכת בדרכיו, ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי-וולשמע בקלו. יח וה' האמירך היום, להיות לו לעם סגלה, כאשר, דבר-לך; ולשמר, כל-מצותיו. טט ולתתך עליו, על כל-הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת; ולהיתך עם-קדש לה' א-להיך כאשר דבר.

ביכורים

וידוי מעשר

סכום נאום המצוות (פרקים ה-כו)

נאום המצוות פרקים ה-כו

נאום הברית פרקים כז-לד

הכנות לטקס של הר גריזים (הר עיבל)

משה מכריז שישראל עם היתחיה לפרק כח.

טקס והקלות על הר גריזים (הר עיבל)

א ויצו משה וזקני ישראל, את-העם לאמר: שמר, את-כל-המצוה, אשר אנכי מצוה אתכם, היום. ב והיה, ביום אשר תעברו את-הירדן, אל-הארץ, אשר-ה' א-להיך נתן לך-והקמת לך אבנים גדלות, ושדת אתם בשיד. ג וכתבת עליהן, את-כל-דברי התורה הזאת-בעברך: למען אשר תבא אל-הארץ אשר-ה' א-להיך נתן לך, ארץ זבת חלב ודבש, כאשר דבר ה' א-להי-אבותיך, לך. ד והיה, בעברכם את-הירדן, תקימו את-האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום, בהר עיבל; ושדת אותם, בשיד. ה ובנית שם מזבח, לה' א-להיך: מזבח אבנים, לא-תניף עליהם ברזל. ו אבנים שלמות תבנה את-מזבח ה' א-להיך; והעלית עליו עולת לה' א-להיך. ז וזבחת שלמים, ואכלת שם; ושמחת, לפני ה' א-להיך. ח וכתבת על-האבנים, את-כל-דברי התורה הזאת-באר היטב. ט וידבר משה והכהנים הלויים, אל כל-ישראל לאמר: הסבת ושמעו ישראל היום הזה נהיית לעם לה' א-להיך. י ושמעת בקול ה' א-להיך; ועשית את-מצותו ואת-חקיו, אשר אנכי מצוה היום. יא והוא לאמר: ב אלה יעמדו לברך את-העם על-הר גריזים בעברכם את-הירדן: שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן. יב ואלה יעמדו על-הקללה בהר עיבל: ראובן גד ואשר, וזבולן דן ונפתלי. יג וענו הלויים ואמרו אל-כל-איש ישראל-קול רם. יד ופסל ומסכה תועבת ה' מעשה ידי חרש-ושם בסתר; וענו כל-העם ואמרו אמן. טו ארור מקלה אביו ואמו; ואמר כל-העם אמן. יז ארור משגה עור בדרךך; ואמר כל-העם אמן. יח ארור מטה משפט גר-יתום-ואלמנה; ואמר כל-העם אמן. יט ארור שכב עם-אשת אביו-כי גלה כנף אביו; ואמר כל-העם אמן. כ ארור שכב עם-כל-בהמה; ואמר כל-העם אמן. כא ארור שכב עם-אחתו-בת-אביו או בת-אמו; ואמר כל-העם אמן. כב ארור שכב עם-חנתו; ואמר כל-העם אמן. כג ארור מכה רעהו בסתר; ואמר כל-העם אמן. כד ארור מכה רעהו שחד להכות נפש דם נקי; ואמר כל-העם אמן. כה ארור אשר לא-יקים את-דברי התורה-הזאת-לעשות אותם; ואמר כל-העם, אמן.

נשנית הפתיחה בפס' א ויא בגלל הקטע ט-יח "היתקועי" באמצע.

מילים המקבילות ל-כח, א וכן כח, טו לומר שפס' אלו פתיחה לפרק כח, ונאמרו כאן לחבר ברית ערבית מואב (כח) עם ברית הר גריזים ועיבל (כז) והם אותו ברית משני צידי הירדן.

Parashat Ki Tavo

Perhaps a mistake was made and Chapter 26 was placed here in Ki Tavo rather than in the previous parasha, Ki Tetze. After all, Ki Tetze contained a variety of different commandments, and it would make sense to place these last two mitzvot (**Bikkurim** and **Ma'aser**) there, before the speech about the covenant.

On the contrary, these commandments were specifically placed together with the speech about the covenant. These mitzvot express thanks for the land both by means of speech and by means of performing a significant act. **The ceremony of accepting the commandments in Israel takes place on Mount Gerizim and Mount Eival.** The sense of appreciation expressed by means of fulfilling the commandments of **Bikkurim** and **Ma'aser** dovetails with that ceremony, which recounts experience of Mount Sinai, only this time in the Land of Milk and Honey.